

Jobova zvěst

Fleret

*: Umřela naděje, tak už je v Pánu
a jako poslední opouští náš svět,
je marné chtít pomoci od Boha
a zbytečné užívat vět.

R: Tahle zpráva je z důvěrných pramenů,
ale stejně se uvěřit nechce,
že vzdala se jenom tak bez boje
a zesnula snadno a lehce.

1. Na jména neslyší, v hlavách neusedá,
nikdo se nepochlubí, že by ji z prachu zvedal.

2. Každý jen přemítá o tom, co přijde dráž,
jestli už za žal pít anebo na kuráž.

R: Každý měl ji pod kůží ukrytou
a přál si, ať roste a sílí,
že by byla tak najednou bez sebe
a zmeškala poslední chvíli.

R: Takže naděje už to má za sebou
a pod hlavou zatuchlou slámu,
křičte, lidi, že došlo tu k omylu
a že jde jen o hloupou fámou.

3. Z popela vylétá a míří stále výš,
pomluvou neskoná, ohněm ji nezničíš.

4. Jen ona přežívá, jen na ni vždycky dej,
z oceli křídla má a síly habaděj.